

[Sigsgaard.]

— det var ikke finansministeren, det var ministeren for samarbejde med udviklingslandene — som SF og socialdemokratiet til at afvise vores forslag, idet socialdemokratiet dog nøjedes med at undlade at stemme og betonedede, at man havde stor sympati for ideen i det. I øvrigt betonedede begge partiernes ordførere, at de gerne havde stemt for et beløb som det, vi havde foreslået, hvis det havde været sædvanlig u-landsbistand, der var tale om; vi havde jo sidste år foreslået, at midlerne betingelsesløst skulle stilles til befrielsesbevægelsernes og partiernes rådighed. Vi har derfor i år ændret vores forslag i overensstemmelse med de synspunkter, der er fremsat fra socialdemokratiets og SF's side. Vi mener selvfølgelig i VS stadig væk, at man burde yde bistanden betingelsesløst, ligesom i øvrigt meget af vores bistand i øvrigt til udviklingslandene burde ydes betingelsesløst, så vi kom lidt væk fra den formynderholdning, der i høj grad præger vores samarbejde med udviklingslandene. Det synspunkt opretholder vi. På den anden side er der jo ikke noget særlig sjovt ved at stille forslaget én gang til bare med et lidt andet beløb og endnu en gang stå i den situation, at der kun er os selv og et par stykker mere, der stemmer for. Derfor har vi ønsket ligesom at tage de to partier, socialdemokratiet og SF, på ordet og udformet vores forslag sådan, at de efter den kritik, de fremsatte sidste år, må være i stand til at stemme for det. Vi har allerede hørt fra hr. Poul Dams side, at SF i hvert fald vil stemme for det. Jeg går da også ud fra — jeg opfattede ikke, at socialdemokraterne gjorde bemærkninger — at socialdemokraterne vil fastholde den stilling, de havde sidste år, hvor hr. Frode Jakobsen stod og beklagede her fra talerstolen, at man desværre var nødt til at stemme imod vores forslag af formelle grunde. Nu er de formelle grunde — som jeg ikke skal gå ind på en diskussion af — væk, der er ingenting i vejen. Jeg forventer altså, at socialdemokratiet stemmer for. Ud fra den politik, de tidligere har lagt op, skulle også de radikale plus måske andre i denne sal kunne stemme for, men de radikale har vi jo efterhånden mistet illusionerne om i den retning. Nu får vi se. Jeg håber altså på, at vores forslag om, at der i alt ydes 6 mill. kr. til befrielsesbevægelserne

i Angola, Mozambique og Guinea, i dag bliver gennemført, og at der selvfølgelig, hvis det bliver gennemført, tilgår disse bevægelser meddelelse om den beslutning, der på den måde er truffet, så de kan ansøge om midler ud af det bevilgede beløb.

Hvis man går imod dette forslag, samtidig med at Danmark gennem NATO og gennem EFTA klart støtter Portugal og regimet i Portugal, som i hvert fald ikke kan kaldes særlig demokratisk, så vil mange opfatte afstemningen her i dag, hvis den altså går imod det forslag, VS har fremsat, som en klar støtte til kolonimagten, eller for at sige det på den måde: en endnu skarpere understregning end tidligere af, at Danmark står på Portugals side imod de undertrykte områder i Afrika, som i dag beherskes af Portugal. Det vil være lidet smigrende for tinget, hvis man indtager den stilling.

Dernæst har vi foreslået — for nu at bevæge mig til noget helt andet — at monopoltilsynet får 1 mill. kr. ekstra. I anmærkningerne til finansloven hedder det på side 2002, at bl. a. en række undersøgelser har måttet stilles i bero siden 1967 på grund af det store arbejde med kontrol i anledning af pris- og avancementstoplovgivningen. I en tid, hvor monopoliseringen i erhvervslivet skrider hastigt frem, kan vi ikke være tjent med, at monopoltilsynet på grund af mandskabsmangel må lade opgaver ligge. I øvrigt er det også værd at erindre, når vi en anden gang kommer til at stå over for forslag om indgreb over for priser og avancer, at vi skal sørge for, at monopolmyndighederne, der skal kontrollere overholdelsen af de love, får tilstrækkeligt med mandskab, således at det ikke går ud over deres almindelige arbejde. Det har det altså gjort i denne omgang. Det fremgår helt klart af anmærkningerne til finansloven, at monopoltilsynet i de sidste 2-3 år ikke har arbejdet så effektivt og godt, som det tidligere har gjort. Jeg siger hermed ikke noget om, at det har været effektivt og godt nok tidligere, men det bør i hvert fald være bedre.

På mit spørgsmål i sommer til handelsministeren fik jeg oplyst, at tilsynet ikke benytter sin hjemmel til at forlange f. eks. olieselskabernes individuelle rabatter anmeldt. Der er noget om, at der er nogle listerabatter, generelle og ret offentligt tilgængelige rabatter, som olieselskaberne yder, de er